

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

BINKOŠTI

31.5.2020

Leto XVIII., 22 (972)

Tedaj jim je Jezus spet rekel:

»Mir vam bodi!

Kakor je Oče mene poslal,
tudi jaz vas pošiljam.«

In ko je to izrekel,
je dihnil vanje in jim dejal:

»Prejmite Svetega Duha!

Katerim grehe odpustite,

so jim odpuščeni;

katerim jih zadržite,

so jim zadržani.«

(Jn 20,21–23)

OŽIVLJAJOČI DUH CERKVE

Binkoštni praznik je, kot smo slišali v prvem berilu iz Apostolskih del, rojstni dan Cerkve. Kot takega ga je krščanska skupnost obhajala v prvi polovici 3. stoletja, in sicer petdeseti dan po veliki noči. Apostoli poročajo, da se jim je vstali Kristus prikazoval štirideset dni, potem pa se je dvignil v nebo k svojemu Očetu v slavo. Apostoli so se vrnili v Jeruzalem in se tam ob Mariji, Jezusovi materi, v molitvi pripravljali na prihod obljubljenega Tolažnika. Prejeli so ga v podobi ognjenih jezikov. Sad tega prihoda je bil, da so prej plašni apostoli postali pogumni oznanjevalci blagovesti o vstalem Jezusu. Tisti dan se je dalo krstiti okoli tri tisoč ljudi. Evangelist Luka, pisatelj Apostolskih del, pravi, da so bili Judje zbrani v Jeruzalemu iz vseh delov rimskega cesarstva. Slišali govoriti apostole vsak v svojem jeziku. Jezik, ki so ga govorili apostoli, nekdanji ribiči in delavci, nepismeni ljudje, je bil jezik ljubezni, govorica Svetega Duha. Medsebojna ljubezen Kristusovih učencev je »oživljajoči Duh« Cerkve, ki jo gradimo vsi. Apostol Peter v svojem prvem pismu spodbuja vernike, naj se dajo kot »živi kamni« vzdati v duhovno stavbo, katere temeljni kamen je Jezus. V stavbi je pomemben vsak kamen. Vsi skupaj sestavljamo trdne stene.

Neka zgodba pripoveduje o kristjanu, ki je redno hodil k maši, drugače pa v župniji ni nič sodeloval, rad je le kaj »pošimfal«. Nekoč se mu je sanjalo, da je umrl. Ko je prestopil prag večnosti, je zagledal prelep tempelj, ki so ga občudovali vsi nebeščani. Naš kristjan je v stropu tega templja takoj odkril luknjo. »Zakaj je ta luknja?« je vprašal najbližjega angela. Angel mu je odgovoril: »Ta luknja je nastala po tvoji krivdi. Bog je določil tebe, da bi zadelal to luknjo, ti pa si imel vedno druge skrbi in nikoli nisi prišel do tega, da bi izpolnil dolžnost, ki ti jo je zaupal Bog.« Mož se je prebudil in sanje so ga izučile: od tega dne ni več stal križem rok in ni kritiziral dela drugih, temveč je pridno sodeloval povsod, ker so ga potrebovali.

Tudi vsakomur od nas je Bog dal posebno nalogo v življenju in pomoč Svetega Duha, morda graditelja Cerkve. »Kakor je Oče en, pošljem tudi jaz vas. Prejmite Svetega Duha!« To Jezusovo naročilo ne velja samo apostolom, temveč tudi nam vsem.

Svete maše:

NEDELJA BINKOŠTI 31.5. Obiskanje Dev.Marije	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> <i>Zagorje</i>	8,45 Litanije Matere Božje in blagoslov 9h +Franciška Žele, Trnje 4, obletna 10,30 SHOD: V čast Sv.Duhu za obe župniji - Ofer <i>15h Zaključne šmarnice</i>
Bink.Ponedeljek 1.6. Marija, Mati Cerkve	<i>Zagorje</i> Palčje	<i>18,30 V dober namen, N.N.</i> 20h V dober namen, Palčje 1/a
Torek 2.6. Sv. Marcellin in Peter	Klenik	20h +i Strmccevi, Klenik 22
Sreda 3.6. Sv. Karel Lwanga. m.	<i>Brdo</i>	<i>20h +Jože in vsi +i Vrh, Ratečevo Brdo 6, obletna</i>
Četrtek 4.6. Sv. Kvirin iz Siska. m.	Juršče <i>Zagorje</i>	18,30 V dober namen <i>20h Molitvena ura za duhovne poklice</i>
Petek 5.6. Sv. Bonifacij, škof. m.	Trnje <i>Zagorje</i>	18,30 Za zdravje, Klenik 21 <i>20h +Milan Kristan, Zagorje 124, obletna</i>
Sobota 6.6. Sv. Bertranc Oglejski	<i>Zagorje</i>	<i>8,30 Za vse prvoobhajance</i> <i>11h Za vse +e Zagorje 16</i>
Kvartna NEDELJA SVETE TROJICE 7.6. Sv.Norbert Newminst	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Trnje	8,30 Češčenje SRT 9h SHOD: V čast Sv.Trojici za obe župniji - Ofer 10,30 +Tone Kavčič, Zagorje 115 - Molitev za rajne 15h Molitev za rajne v cerkvi in na pokopališču

- **ŽUPNIJSKI SHOD** je danes **V ZAGORJU**, prihodnjo nedeljo pa bo **V TRNJU**.
- **DANES se končuje** mesec maj in z njim **šmarnična pobožnost**. Letos je bila zaradi koronavirusa drugačna: otroci ste bili s starši povabljeni, da jo opravljate doma v družini. Upam, da ste jo večinoma opravljali in se bolj povezali z Bogom in Marijo, pa tudi med seboj.
- **JUTRI** stopimo v **mesec junij**, ki je posvečen **češčenju Jezusovega Srca**. Če v maju častimo Marijo s šmarnicami, nas v juniju povezujejo **VRTNICE** z Jezusovim Srcem – to pomeni z njegovo popolno ljubeznijo do nas. Ta se kaže v njegovem popolnem darovanjem za nas na križu, ko mu je vojak prebodel srce in je od tam pritekla kri in voda. Letos bomo za Vrtnice premišljevali ob knjižici: **»Evharistija v šoli svetnikov«**. Poslušali jih bomo vsak dan, kjer bo sv.maša.
- **REDNE MAŠE MED TEDNOM** bodo odslej ob 20h, le na Jurščah prej.
- **PRVI PETEK in SOBOTA** sta v tem tednu. Lepo vabljeni k zadnostilnemu sv. obhajilu. Za spoved bom na razpolago pol ure pred mašo v Trnju v zakristiji, prav tako tudi v Zagorju, kolikor bo mogoče, – tam lahko tudi še po maši.
- **OBHAJILO BOLNIKOV in OSTARELIH** bo v petek dopoldne. Ker ni bilo mogoče prejeti sv.obhajila za veliko noč, lahko ta zakrament prejmejo sedaj. Sporočite, h komu naj še pridem!
- **PRVO SV. OBHAJILO** bo **V SOBOTO, 6. junija**. Po naročilu Slovenske škofovske konference naj bi ne bilo v eni skupini več kot 5 prvoobhajancev. Zato bo slovesnost prvega sv. obhajila pri nas v dveh skupinah: za prvo skupino bo ob 8,30, za drugo skupino pa ob 11h.

»Nenadoma je z neba nastal šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali.« (prim. Apd 2,2)

Zame je za dojemanje Svetega Duha nadvse pomembna podoba vetra. Mnogi menijo, da je Sveti Duh nekaj neoprijemljivega, abstraktnega. Zato je večini tako nerazumljiv: radi bi vanj verovali, ampak si ga ne morejo predstavljati. Če pa se postavim na veter in ga sprejemam z vsemi čuti, kako polzi po moji koži, lahko dojamem Svetega Duha v vseh njegovih razsežnostih:

- včasih me boža kot nežen vetrič;
- prepiha me kot močan vihar in iz mene pomete vse zaprašeno;
- lahko me premakne in potisne naprej, tako da se viharju sploh ne moremo upreti;
- čutim ga v svojem dihanju; ne vdihavam samo zraka, ampak tudi zdravilni in ozdravljajoči Božji Duh. Z njim pa vdihavam tudi

Božjo ljubezen, ki me vsega prepobji.

Elija se je moral naučiti, da Boga ni v viharju, ampak v blagem, nežnem šumenju. Za binkošti pa pride Sveti Duh kot močan vihar, a ga ne moremo vedno pričakovati tako:

- k nam lahko pride čisto potih, tako da ga lahko dojamemo le v tišini;
- lahko pa nas povleče v močno navdušenje, da odvržemo vse predsodke in moramo ljudem preprosto pripovedovati, kaj smo doživeli.

Na binkošti so bili zbrani učenci in žene ter tako ustvarili praelico naše Cerkve. Torej ne gre samo za našo osebno izkušnjo Boga, ampak za gibanje, ki ga Sveti Duh prinese v Cerkve.

Po: A. Grün, Izkusimo velikonočno veselje

MARIJA - MATI CERKVE

V pričakovanju na izpolnitev Jezusove obljube, da jih ne bo pustil kot sirote, temveč jim bo poslal tolažnika Svetega Duha, so se učenci, skupaj z Marijo, Jezusovo materjo, in drugimi ženami vsak dan zbirali k molitvi v dvorani zadnje večerje. To je bila prva skupnost Cerkve, ki se ni rodila iz človeške potrebe, ampak je bila rojena od Boga. To je začetek novega Božjega ljudstva, ki se rojeva iz Svetega Duha.

Toda ni rojstva brez matere. Kakor je za učlovečenje v Betlehemu Bog potreboval mater, Marijo, tako je tudi pri tem rojstvu v Duhu ponovno potrebna mati Marija, tokrat kot duhovna mati. To duhovno materinstvo je Jezus Mariji izročil na križu, zdaj pa ga Marija uresničuje v skupnosti Cerkve. Marija izpolnjuje svojo novo nalogo, da je Mati Cerkve. Hkrati je njena prva skrb v

Cerkvi molitev. Ta je utrjevala že prvo skupnost. Enako nalogo ima danes. Vse nas v moči Svetega Duha združuje v eno.

Podobno je tudi v krščanskih družinah: srce edinosti, združevanja in molitve je mati. Navadno je prav mati tista, ki prva uči otroke moliti, mati je tista, ki jih z molitvijo spremlja pri njihovi rasti in z molitvijo bdi nad usodo svojih otrok, tudi tedaj, ko so že odrasli in so zakorakali po svoji lastni življenjski poti. Blagor družini, kjer je mati duhovno središče družinske skupnosti. Tam je tudi Marija navzoča kot Mati male družinske Cerkve. Bog daj, da bi imeli veliko takih mater, ki bodo – kakor Marija – okrog sebe v molitvi zbirale člane družine. Potem bo zagotovljena duhovno bogata in rodovitna prihodnost naše Cerkve.

Marija, Mati Cerkve, tvoji skrbi smo izročeni vsi Kristusovi učenci. Izprosi nam Svetega Duha, da bomo znali rasti v veri

v okviru naših družin in v občestvu Cerkve,
da bomo tako v svetu pričeli Kristusove ljubezni in
odpuščanja.

Amen.

Povzeto po: J. Kužnik, Kraljica družine

YOUCAT – katekizem za mlade

Kaj je naravni moralni zakon, ki ga vsi lahko spoznajo?

Če morajo ljudje delati dobro in se izogibati hudega, mora biti zavest o tem, kaj je dobro in kaj slabo, zapisana v njihovi notranjosti. V resnici obstaja takšna, za človeka tako rekoč »naravna« moralna postava, ki jo vsak človek lahko v osnovi prepozna s svojim razumom.

(KKC 1949–1960, 1975, 1978–1979)

Naravni moralni zakon velja za vse. Človeku pove, katere so njegove temeljne pravice in dolžnosti, ter tako sestavlja pravo osnovo za sožitje v družini, v družbi in v državi. Ker pa je naravno spoznanje zaradi greha in človekove slabosti pogosto skaljeno, potrebuje človek pomoč od Boga in njegovo razodetje, da ostane na dobri poti.

Svoboda, ki nam jo je podaril Bog,
se poraja samo z vsakdanjim,
osebnim iskanjem resnice ...

Vsi, ki hočejo svobodo samo zase,
jo kradejo drugim.

(Tonino Lasconi)

Človeško srce je ustvarjeno
iz ljubezni in za ljubezen.

Ustvarjeno je namreč
po Božjem srcu.

Ni večjega vzora za človeka
kot prav tisti, po čigar podobi
je bil ustvarjen.

(Ciril Sorč)

2. junij ERAZEM

Zgodovina je za trdno ugotovila, da je bil sv. Erazem škof v mestu Formia severno od Neaplja, kjer je umrl mučeniške smrti 2. junija 303. Papež Gregor I. v nekem pismu piše, da "telo blaženega mučenca Erazma počiva v formijski cerkvi". Dalje poroča, da sta dva samostana, eden v Neaplju, drugi v Kumah, imela cerkvi posvečeni temu svetniku. V 7. stoletju so nekaj njemu posvečenih cerkva zgradili v Rimu in v okolici Formije. Ko so leta 842 Formijo zasedli Arabci, so relikvije sv. Erazma pred njimi rešili v Gaeto, kjer ga je mesto razglasilo za svojega patrona. V srednjem veku so sv. Erazma uvrstili med štirinajst 'pomočnikov v sili'. Bil je priljubljen zavetnik mornarjev (rekli so mu tudi sv. Elmo) in priprošnjik zoper nalezljive bolezni. Podlaga za to češčenje je legenda, ki hoče povedati, kako zelo je bil Erazem povezan z nebeškimi močmi. Mornarji romanskih dežel so Erazma kot svojega nebeškega zavetnika upodabljali z vitlom, na katerem so navite vrvi za sidro. Na celini so te vrvi razlagali kot črevesje in menili, da so mu s sidrom izrgali drobce. Zato je postal še zavetnik strugarjev, ki delajo vitle, in priprošnjik ob raznovrstnih bolečinah v črevesju. Ko je bil, po legendi, v libanonski votlini, so ga obiskovale divje živali, zato so se sv. Erazmu priporočali tudi zoper živalsko kugo.

SMEH JE POL ZDRAVJA

POT V ŠOLO – Družčina se ob pivu spominja mladosti. »Jaz sem bil rojen v Ljubljani, šolo pa sem obiskoval na Ptuju.« – »Potem pa si imel daleč do šole.«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si